

Arrest

nr. 213 683 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DE FAUW
Koude Keukenstraat 13
8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. DE FAUW verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtoense afkomst. U bent geboren in het dorp Gomaran, in het district Mohammad Agha, provincie Logar, waar u heel uw leven gewoond heeft. U bent twee à drie jaar op onregelmatige basis naar school gegaan en kunt niet lezen of schrijven.

Zo'n tien à twaalf jaar geleden overleed uw vader N. (...). Uw moeder hertrouwde met diens broer B. (...). Hij was een gewelddadig persoon, die drugs gebruikte en jullie sloeg. Hij werkte voor de taliban. Op een dag wou hij het huis binnen komen. Niemand wilde de deur openen. Daarop opende hij het vuur

op de deur en werd u geraakt door een kogel. Uw andere oom langs vaderszijde, Z. (...), kwam tussenbeide. Uw stiefvader B. (...) wilde dat u de taliban vervoegde. Uw moeder en uw oom Z. (...) wilden dit echter niet en zonden u daarom het land uit.

In de maand mizan of agrab van het jaar 1394 (periode 23 september – 21 november 2015) verliet u Afghanistan. Na een reis van ongeveer anderhalve maand kwam u op 20 november 2015 aan in België. U vroeg asiel aan op 7 december 2012.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u zich te moeten aansluiten bij de taliban en vreest u uw stiefvader.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, een verklaring van de dorpsoudsten en dorpelingen van Gomaran en de briefomslag waarin deze documenten u werden toegestuurd. U legt tevens een kopie neer van foto's van littekens van uw verwondingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 05/01/2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Gomaran in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dienen vooreerst een aantal bedenkingen gemaakt te worden aangaande uw verklaarde profiel van ongeschoolde kleermaker die heel zijn leven in het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar doorgebracht zou hebben.

Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen betreffende uw leeftijd en scholing tegenstrijdig zijn met de informatie die terug te vinden is in de documenten die u indient ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 7 december 2015 verklaarde u 17 jaar oud te zijn (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 07.12.2015, p. 1). Op de taskara die u indient, staat echter geschreven dat u in 1393 (2014) 18 jaar oud was, met andere woorden twee jaar ouder dan de leeftijd die u verklaarde te hebben bij uw verzoek om internationale bescherming. Op uw taskara, die is uitgegeven in 1394 (2015) is ook te lezen dat u 'student' bent. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter enkel op onregelmatige basis twee à drie jaar naar school geweest te zijn in Afghanistan (CGVS, p. 9) en voor een kleermaker gewerkt te hebben. Aangaande uw zelfverklaarde zeer beperkte scholing en

levenslange verblijf in Mohammad Agha dient eveneens opgemerkt te worden dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud regelmatig woorden in het Engels gebruikt zoals knopen, knippen (CGVS, p. 11), direct (CGVS, p. 18) en andere (CGVS, p. 23). Het betreft hier geen gewone kennis van het Engels die u opgedaan kan hebben onderweg van Afghanistan naar Europa of in België, maar wel specifiek werkgerelateerde woordenschat. U wachtte ook niet steeds de vertaling van de tolk vanuit het Pashtou naar het Engels af alvorens de vraag te beantwoorden (CGVS, p. 18). Daarnaast gebruikte u eveneens het Urdu woord voor elektriciteit tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21). Uw kennis van het Engels en de vaststelling dat u zich bedient van Engelse woorden (knopen, knippen) wanneer u spreekt over uw zelfverkleerde onmiddellijke leefwereld in Afghanistan, met name uw werk bij een kleermaker in Mohammad Agha, alsook van het Urdu, doen ernstige twijfels rijzen over uw profiel en over uw levenslange verblijf in Mohammad Agha, Logar.

Vervolgens legt u weinig geloofwaardige verklaringen af over uw onmiddellijke leefwereld, met name over het gebruik van het land dat in het bezit was van uw familie. U verklaart dat uw familie ongeveer 20 jerib land bezit, hetgeen u zelf omschrijft als 'veel' land (CGVS, p. 8). Dit wordt bevestigd in informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat de huishoudens in Logar gemiddeld drie à vier jerib land bezitten, en de meerderheid van de huishoudens in Logar minder dan één jerib land bezitten. U verklaarde dat sinds de dood van uw vader het land niet meer gebruikt werd omdat niemand erop werkte (CGVS, p. 12). Gevraagd of het land sinds de dood van uw vader verhuurd werd aan andere landbouwers, antwoordt u dat uw stiefvader B. (...) niet toestond dat andere mensen het land bewerkten. U verklaart herhaaldelijk niet te weten waarom hij dit niet toestond (CGVS, p. 12). Gevraagd of hij geen geld nodig had, antwoordt u gelaten dat hij geld zal hebben (CGVS, p. 12). Het is weinig plausibel dat u niet meer duiding kunt verschaffen over het niet in gebruik nemen van een naar Afghaanse maatstaven grote hoeveelheid land, te meer daar u verklaart dat er binnen jullie huishouden discussies waren over het gebruik van jullie land tussen uw stiefvader B. (...) en uw oom langs vaderszijde Z. (...) (CGVS, p. 12). Dat er binnen jullie huishouden discussies aan de gang waren over het gebruik van het familiale land maar dat u hoegenaamd geen idee zou hebben van de kern van de discussie, waarom uw stiefvader 20 jerib land onbewerkt zou laten, is allerminst aannemelijk. Zelfs indien uw stiefvader B. (...) voldoende inkomsten zou hebben uit andere bronnen is het weinig aannemelijk dat hij zo maar extra inkomsten zou laten liggen door 20 jerib land te laten braak liggen.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw maatschappelijke kennis over uw regio van herkomst ontoereikend is voor een jongeman die er heel zijn leven zou doorgebracht hebben.

U verklaart dat mensen hun land gebruikten om appels, abrikozen en druiven te telen. U vertelt dat appels, abrikozen en druiven rijp waren om geplukt te worden in de zomer. U bent echter niet in te staat te preciseren of appels, abrikozen en druiven in uw regio eerder aan het begin, in het midden of op het einde van de zomer geplukt werden (CGVS, p. 12-13). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, worden appels geplukt in de maanden september, oktober en november, met andere woorden wanneer de zomer ten einde loopt en voornamelijk in de herfst. Druiven worden geplukt in de maanden september en oktober, dus eveneens duidelijk op het einde van de zomer en aan het begin van de herfst. Met betrekking tot de druiven-, appel- en abrikozenpluk verklaart u vervolgens dat één van deze fruitsoorten een maand voor of na de andere geplukt werd. Gevraagd welk fruit dan voor of na welk fruit geoogst werd, herhaalt u dat de drie fruitsoorten geplukt werden in de zomer, maar op verschillende tijdstippen, maar dat u niet weet in welke volgorde. Dergelijke verklaringen komen allerminst authentiek over en wijzen op het ingestudeerde karakter van de door u geëtaleerde kennis. Vervolgens weet u evenmin wanneer in uw regio aardappelen geoogst worden (CGVS, p. 13), één van de door u aangehaalde gewassen op de vraag wat de meeste landbouwers in uw herkomstregio op hun land verbouwen (CGVS, p. 12). U heeft verder evenmin een idee van in welk seizoen of in welke maand maïs, eveneens een door u aangehaald gewas, geoogst wordt (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring dat u denkt dat maïs voor of na tarwe geoogst werd, hoewel u verder geen idee heeft in welk seizoen maïs in uw regio geoogst wordt (CGVS, p. 14), wijst opnieuw op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Uw verklaring dat graan in de lente of in de zomer geoogst wordt in uw regio is dan weer dermate vaag dat deze verder afbreuk doet aan de authenticiteit van uw verklaringen. Uw verklaring dat tarwe gezaaid wordt in de achtste maand, aqrab, en geoogst wordt in de maand jawza (22 mei – 21 juni), komt ingestudeerd over en is bovendien foutief. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, gebeurt de tarweoogst in uw regio van herkomst immers in de maand augustus. Dat u zelf geen landbouwactiviteiten uitvoerde in Afghanistan kan niet verklaren waarom u de oogst van de door u aangehaalde fruitsoorten en landbouwgewassen niet op eenvoudige wijze kunt situeren in de tijd aan de hand van de seizoenen, of zelfs niet ten opzichte van andere gewassen. Er kan immers van uitgegaan worden dat u in aanraking kwam met deze gewassen en fruitsoorten enerzijds doordat deze gewassen en fruitsoorten op de markt gebracht werden en u ze consumeerde en anderzijds omdat landbouw de belangrijkste bron van inkomsten is voor de inwoners van Logar (zie administratief dossier).

Daarnaast zijn uw verklaringen over de in uw dorp Gomaran aanwezige scholen incoherent met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat u enkele jaren naar de Abdul Malik Khan Abdulrahimzai high school ging, die dichtbij Dawrankhel gelegen was (CGVS, p. 10). Naast de school waar u enkele jaren naartoe was geweest en een meisjesschool in Kaporkonch/Buchai Qala die onder deze naam bekend stond, zouden er volgens uw verklaringen geen andere scholen in Gomaran geweest zijn (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat in Gomaran zelf een secundaire school bestaat onder de naam Gomaran Secondary School (zie administratief dossier).

Verder blijkt u niet op de hoogte van het bestaan van een talibanbasis in Zargon Shahr, Mohammad Agha, sinds 2006 (CGVS, p. 22). Het kamp, waarvan gezegd wordt dat dit het grootste talibankamp was in het zuidoosten van Afghanistan, was uitgerust met bunkers en werd gebruikt om talibanstrijders te trainen. De gevolgen van het talibankamp voor de lokale bevolking waren duidelijk voelbaar. Honderden families in Zargon Shahr werden uit hun huizen gezet door de taliban en verschillende huizen van agenten van de lokale politie werden er in brand gestoken (zie administratief dossier). Dat u de talibanbasis van Zargon Shahr niet aanhaalt wanneer gepolst wordt naar het bestaan van talibanbasissen in uw regio, haalt het geloof in uw levenslange verblijf in Gomaran, Mohammad Agha eens te meer onderuit. Wanneer gepeild wordt naar gebeurtenissen in Zargon Shahr, vermeldt u een landmijn die ontplofte zonder iets te raken (CGVS, p. 22). Nochtans vond op 4 september 2015, enkele weken voor uw vertrek uit Afghanistan, een grootschalige operatie plaats tegen de taliban in Zargon Shahr, waarbij 70 talibanstrijders, vier soldaten en vier burgers het leven lieten. Ook qari Borhan, een beruchte talibancommandant en volgens uw verklaringen de speciale gezant van talibancommandant qari Sebgat, voor wie uw vader werkte (CGVS, p. 23), kwam in deze operatie om het leven (zie administratief dossier). Op 17 september, ongeveer een week à twee weken voor uw vertrek uit Afghanistan – dat u situeert in de maand mizan of aqrab van het jaar 1394 (periode 23 september – 21 november 2015) of ongeveer anderhalve maand voor uw aankomst in België op 20 november 2015 – werd de talibanbasis in Zargon Shahr vernietigd door de Afghaanse veiligheidsdiensten (zie administratief dossier). Dat u geen van deze gebeurtenissen aanhaalt wanneer gepeild wordt naar incidenten in Zargon Shahr, haalt het geloof in uw verblijf in Mohammad Agha verder onderuit. Ook wanneer u gevraagd wordt of er recent voor uw vertrek iets gebeurd was met de taliban, haalt u bovenstaande gebeurtenissen niet aan (CGVS, p. 22). Vreemd is ook dat u over qari Sebgat, nochtans de voormalige chef van uw vader, geen enkele informatie kunt geven (CGVS, 23).

U blijkt evenmin op de hoogte van de ontvoering en executie van acht ontmijners door de taliban in de streek van Mes Aynak, Mohammad Agha in juni 2014 (zie administratief dossier). U haalt dit incident niet aan wanneer bij u gepolst wordt naar incidenten waarbij ontmijners betrokken waren (CGVS, p. 22). Aynak ligt vlakbij uw dorp en gezien de grootteorde van het incident mag aangenomen worden dat dit al snel de ronde deed in uw omgeving, en zelfs ver daarbuiten.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat uw geografische kennis over uw regio van herkomst ontoereikend is voor een jongeman die er heel zijn leven zou doorgebracht hebben. U heeft nog nooit gehoord van Qala Anwar (CGVS, p. 16), dat volgens de kaart die werd toegevoegd aan het administratief dossier op een boogscheut van uw dorp, Gomaran ligt. Ook het aan de andere kant van de Kabul-Gardez hoofdweg gelegen dorp Nawabad doet bij u geen belletje rinkelen (CGVS, p. 16). Gevraagd naar het eveneens aan de andere kant van de Kabul-Gardez hoofdweg gelegen dorp Qalehye Dalil stelt u aanvankelijk dat het dorp in kwestie eigenlijk Dayilkhel heet en dat het zich 'boven uw plek' bevindt (CGVS, p. 16). Luttele seconden later past u uw verklaringen aan en stelt u dat Dayilkhel niet bestaat maar dat Dawrankhel wel bestaat (CGVS, p. 17).

Uw verklaring dat u van uw stiefvader B. (...) het huis niet mocht verlaten (CGVS, p. 25), kan uw gebrek aan kennis over uw regio niet verklaren daar zij tegenstrijdig is met uw andere verklaringen dat u werkte voor een kleermaker (CGVS, p. 9-10) en dat u wel eens in het districtshuis en in Zahidabad geweest bent (CGVS, p. 14, 16). Bovendien was uw oom langs vaderszijde, Z. (...), een taxichauffeur die tussen Kabul en Gardez reed en die samen met u, uw moeder en stiefvader in hetzelfde huis woonde, en waarmee u een goed contact had, gezien hij u hielp in Afghanistan en later ook uw reis financierde en organiseerde, u na uw vertrek nog contact heeft onderhouden met hem en hij u uw documenten toestuurde (CGVS, p. 6-7, 9, 25). Bijgevolg dient geconcludeerd te worden dat u geenszins afgesneden leefde van de buitenwereld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha, Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te

vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 5 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen (CGVS, p. 24), dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw taskara, die reeds besproken werd in het kader van uw tegenstrijdige verklaringen, de verklaring van de dorpsoudsten en dorpelingen van Gomaran en de briefomslag waarin deze documenten u werden toegestuurd kunnen uw levenslange verblijf in Mohammad Agha, Logar niet aantonen. Het feit dat de verklaring van de dorpsoudsten en dorpelingen van Gomaran door uw moeder werd opgesteld, ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Voorts werd vastgesteld dat de door uw moeder opgestelde verklaring tegenstrijdig is met uw verklaringen op het CGVS. Zo is in de verklaring te lezen dat uw oom Z. (...) u en uw moeder wegstuurde uit jullie dorp om jullie levens te redden, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat uw moeder nog steeds in hetzelfde huis woont als uw oom B. (...) (CGVS, p. 9). Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker. De kopie die u neerlegt van foto's van uw littekens zeggen niets over waar u verbleven heeft voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 1, § 2 van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 en van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De Raad merkt op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij niet *in concreto* aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van verzoekende partij, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht mag worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle

medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van verzoekende partij dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker om internationale bescherming een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De Raad bemerkt verder dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven in het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben en dit omdat (i) een aantal bedenkingen dienen gemaakt te worden aangaande haar verklaarde profiel van ongeschoolde kleermaker die heel zijn leven in het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar doorgebracht zou hebben; (ii) zij weinig geloofwaardige verklaringen aflegt over haar onmiddellijke leefwereld, met name over het gebruik van het land dat in het bezit was van haar familie; (iii) haar maatschappelijke kennis over haar beweerde regio van herkomst ontoereikend is; en (iv) ook haar geografische kennis over haar beweerde regio van herkomst ontoereikend is. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die deze vaststelling in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij oppert dat tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal de vragen zeer snel na elkaar kwamen en zij slechts een beperkte tijd kreeg om de vragen te beantwoorden, waardoor zij niet haar volledige verhaal heeft kunnen doen, stelt de Raad evenwel vast dat nergens uit het gehoorverslag (administratief dossier, stuk 5) blijkt dat verzoekende partij de kans niet kreeg om te antwoorden op de aan haar gestelde vragen. Dat zij een beperkte tijd kreeg om op de vragen te antwoorden, blijkt evenmin ergens uit. Waar zij bovendien stelt dat zij niet haar volledige verhaal heeft kunnen doen, wijst de Raad erop dat verzoekende partij nergens in haar verzoekschrift *in concreto* uiteenzet welke elementen zij niet heeft kunnen aanhalen. Haar betoog kan dan ook allesbehalve overtuigen.

2.2.6.1. In verband met de vaststelling dat zij een aantal Engelse woorden kent, oppert verzoekende partij dat het gebruik van deze woordenschat geenszins vreemd is voor iemand die enige tijd bij een kleermaker heeft gewerkt en zo het jargon heeft overgenomen. Bovendien beschikte zij over een gsm waarop zij af en toe Engelstalige filmpjes keek.

2.2.6.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering van verwerende partij dat de kennis van verzoekende partij van het Engels en de vaststelling dat zij zich bedient van Engelse woorden (knopen, knippen) wanneer zij spreekt over haar zelfverklaarde onmiddellijke leefwereld in Afghanistan, met name haar werk bij een kleermaker in Mohammad Agha, alsook van het Urdu, ernstige twijfels doen rijzen over haar profiel en over haar levenslange verblijf in Mohammad Agha, Logar. De Raad ziet immers niet in waarom een kleermaker in Mohammad Agha, Logar zich ten aanzien van een leerjongen als verzoekende partij, Pashtou en ongeschoold, zou bedienen van Engels jargon.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in verband met de vaststelling dat zij de secundaire school in Gomaran niet kent, opmerkt dat zij zelf amper drie jaar school heeft gelopen en dat zij niet veel schoolgaande jongeren kent, bemerkt de Raad evenwel dat van verzoekende partij redelijkerwijze verwacht mag worden, gelet op haar bewering heel haar leven in Gomaran te hebben gewoond en er gedurende twee à drie jaar op onregelmatige basis naar school te zijn gegaan, dat zij op de hoogte zou zijn van het bestaan van een secundaire school in Gomaran, namelijk de *Gomaran Secondary School*.

2.2.8.1. Aangaande de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over het gebruik van het land dat in het bezit was van haar familie, bemerkt verzoekende partij dat haar stiefvader dit niet met haar wilde bespreken en dat verzoekende partij hierover geen informatie durfde vragen.

2.2.8.2. De Raad meent evenwel dat verwerende partij in de bestreden beslissing in dit verband terecht stelt dat het weinig plausibel is dat verzoekende partij niet meer duiding kan verschaffen over het niet in gebruik nemen van een naar Afghaanse maatstaven grote hoeveelheid land, te meer daar zij verklaart dat er binnen hun huishouden discussies waren over het gebruik van het land tussen haar stiefvader B. en haar oom langs vaderszijde Z. Het is allerminst aannemelijk dat er binnen hun huishouden discussies aan de gang waren over het gebruik van het familiale land, maar dat verzoekende partij hoegenaamd geen idee zou hebben van de kern van deze discussie, namelijk waarom haar stiefvader 20 *jerib* land onbewerkt zou laten. Dat haar stiefvader dit niet met haar wilde bespreken en dat verzoekende partij hierover geen informatie durfde vragen kan niet volstaan om haar onwetendheid te verklaren, nu zij hiernaar immers ook had kunnen polsen bij haar oom langs vaderszijde Z., waarmee zij een goed contact had (gehoorverslag CGVS, p. 6-7, 9, 25). Dit geldt des te meer gezien haar verklaring dat haar stiefvader bijna nooit thuis was (gehoorverslag CGVS, p. 7), waardoor aangenomen kan worden dat verzoekende partij in de gelegenheid was om hierover met haar oom te praten.

2.2.9.1. Inzake haar vastgestelde gebrekkige kennis aangaande het tijdstip waarop de verschillende gewassen in haar regio geoogst worden, benadrukt verzoekende partij dat noch zijzelf noch haar familieleden op het land werkten. Zij mocht van haar stiefvader bovendien het huis niet verlaten en bijgevolg is zij niet op de hoogte van de exacte plukperiodes van de gewassen in haar regio.

2.2.9.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing reeds terecht wordt gemotiveerd dat de uitleg dat zij zelf geen landbouwactiviteiten uitvoerde in Afghanistan niet kan verklaren waarom zij de oogst van de door haar aangehaalde fruitsoorten en landbouwgewassen niet op eenvoudige wijze kan situeren in de tijd aan de hand van de seizoenen, of zelfs niet ten opzichte van de andere gewassen, aangezien ervan uitgegaan kan worden dat verzoekende partij in aanraking kwam met deze gewassen en fruitsoorten enerzijds doordat deze gewassen en fruitsoorten op de markt gebracht werden en verzoekende partij ze consumeerde en anderzijds omdat landbouw de belangrijkste bron van inkomsten is voor inwoners van Logar. Wat betreft de uitleg van verzoekende partij dat zij van haar stiefvader nooit het huis mocht verlaten, duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat aan deze bewering geen enkel geloof kan worden gehecht daar zij tegenstrijdig is met haar andere verklaringen dat zij werkte voor een kleermaker en dat zij wel eens in het districtshuis en in Zahidabad is geweest. In haar verzoekschrift onderneemt verzoekende partij geen enkele poging om deze vastgestelde tegenstrijdigheid *in concreto* te weerleggen, waardoor deze onverminderd overeind blijft. Verzoekende partij kan zich dan ook niet steunen op het feit dat zij nooit het huis zou hebben mogen verlaten om haar gebrekkige verklaringen over de oogst van de door haar aangehaalde fruitsoorten en landbouwgewassen te vergoelijken.

2.2.10.1. Waar verzoekende partij een gebrekkige kennis over de gebeurtenissen en incidenten in haar regio wordt verweten, wijst verzoekende partij op haar gebrek aan scholing. Thuis werd er voorts niet gesproken over belangrijke gebeurtenissen en was er geen televisie of radio beschikbaar.

2.2.10.2. De Raad bemerkt vooreerst dat de beperkte scholing van verzoekende partij niet kan verklaren waarom zij niet weet van de grootschalige operatie op 4 september 2015, enkele weken voor haar vertrek, tegen de taliban in Zargon Shahr, waarbij 70 talibanstrijders, vier soldaten en vier burgers het leven lieten, van het feit dat op 17 september 2015 de talibanbasis in Zargon Shahr vernietigd werd door de Afghaanse veiligheidsdiensten en van de ontvoering en executie van acht ontmijners door de taliban in de streek van Mes Aynak, Mohammad Agha – dat vlakbij haar dorp ligt – in juni 2014. Van dergelijke incidenten mag immers verwacht worden dat ze de ronde deden in haar omgeving en het betreft derhalve geenszins kennis die enkel via scholing kan worden vergaard. Waar zij stelt dat thuis niet over dergelijke belangrijke gebeurtenissen werd gesproken en dat zij geen radio of televisie hadden, bemerkt de Raad dat verzoekende partij werkte bij een kleermaker waar klanten langskwamen (gehoorverslag CGVS, p. 11) en dat er aangenomen mag worden dat dergelijke incidenten onderwerp van gesprek zouden zijn. De vaststelling dat zij niet op de hoogte is van deze incidenten ondergraaft verder de door haar voorgehouden regio van herkomst.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij haar gebrekkige geografische kennis van haar beweerd regio van herkomst tracht te verklaren door de uitleg dat zij ongeschoold is en dat zij bovendien, gelet op de

activiteiten van de Taliban in haar omgeving, bijna nooit buiten haar woning kwam, merkt de Raad vooreerst dat haar beperkte scholing evenmin kan verklaren dat zij nooit gehoord heeft van Qala Anwar, dat zich nochtans op een boogscheut van haar dorp Gomaran bevindt, dat zij ook het dorp Nawabad, dat aan de andere kant van de Kabul-Gardez hoofdweg ligt, niet kent, en dat zij over het dorp Qaleh-ye Dalil, eveneens gelegen aan de andere kant van de Kabul-Gardez hoofdweg, aanvankelijk stelt dat het dorp in kwestie eigenlijk Dayilkhel heet en dat het zich 'boven haar plek' bevindt om dan plots te stellen dat Dayilkhel niet bestaat maar dat Dawrankhel wel bestaat. Immers betreft dit kennis die niet alleen via scholing kan worden vergaard, doch wel kennis betreffende de nabije omgeving van verzoekende partij. Dat zij van vlakbij gelegen dorpen zelfs nog nooit gehoord heeft en over het dorp Qaleh-ye Dalil eerst zegt dat het eigenlijk Dayilkhel heet en dat het zich 'boven haar plek' bevindt om dan plots te stellen dat Dayilkhel niet bestaat maar dat Dawrankhel wel bestaat, doet haar verklaringen uiterst ingestudeerd overkomen en doet verder afbreuk aan haar bewering heel haar leven in het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar te hebben doorgebracht.

2.2.12. De Raad besluit dat uit het geheel van de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en de door haar voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de op haar rustende plicht tot medewerking. Immers blijkt uit de vaststellingen van de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt, dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij heel haar leven in het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar (Afghanistan) doorgebracht zou hebben. Zij laat dan ook moedwillig de asielinstanties geheel in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op haar werkelijke achtergrond en leefsituatie.

2.2.13. De Raad merkt verder dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat de werkelijke streek van herkomst van essentieel belang is voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming, aangezien het de streek van feitelijke herkomst is in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade onderzocht zal worden. In de bestreden beslissing wordt tevens de pertinente opmerking gemaakt dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland), waardoor de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst vormen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerde herkomst uit het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar (Afghanistan) niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die zij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van verzoekende partij noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij in dezen niet ter discussie staat. Verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit het dorp Gomaran, Mohammad Agha, Logar (Afghanistan), noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekende partij afkomstig is uit of kan verblijven in een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat zulk risico in haar hoofde niet voorhanden is. Verzoekende partij kan, met betrekking tot de vraag of zij bij een terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, geenszins volstaan met een loutere verwijzing

naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan doch dient enig verband met haar persoon aannemelijk te maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekende partij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over haar voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. De Raad besluit dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT